

Το ελληνικό τμήμα της Διεθνούς Αμνηστίας συμμετέχει σε εκδήλωση με τίτλο : «Παλαιστίνη, από το απαρτχάιντ, στην αιματοχυσία». Πλέον μερικές ΜΚΟ και «φιλανθρωπικές οργανώσεις» δεν τηρούν ούτε τα προσχήματα.

Υιοθετούν και προβάλλουν άκριτα τις θέσεις της Χαμάς, τηρώντας συγχρόνως μια επιθετική-εχθρική στάση απέναντι στο Ισραήλ.

Να υπενθυμίσω πως όλες αυτές οι «μυστήριες» οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένης και της Διεθνούς Αμνηστίας:

- δεν καταδίκασαν την τρομοκρατική επίθεση της 7ης Οκτωβρίου,
- δεν καταδίκασαν τις απαγωγές και τις κακοποιήσεις των γυναικών από τους τρομοκράτες
- δε ζήτησαν από τη Χαμάς—που είναι η Παλαιστινιακή εξουσία στη Γάζα—να απελευθερώσει τους ομήρους, αποδεχόμενες έτσι το γεγονός πως οι απαγωγές πολιτών αποτελούν μέρος ενός πολέμου,
- ανέχθηκαν επί τόσο χρόνια να διανοίγονται, μπροστά στα μάτια τους, υπόγειες σήραγγες από τη Χαμάς, με κεφάλαια που προορίζονταν για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των κατοίκων της Γάζας,
- έκαναν πως δε βλέπουν ότι η Χαμάς εγκαθιστούσε τα αρχηγεία της και τις αποθήκες εξοπλισμού δίπλα σε σχολεία, παιδικές χαρές και στα υπόγεια των μεγάλων νοσοκομείων.

Και έχουν το θράσος να κατηγορούν το Ισραήλ που:

1. επιζητεί Δικαιοσύνη για τη βάρβαρη, πολύνεκρη επίθεση που δέχτηκε στο έδαφός του στις 7 Οκτωβρίου,
2. απομάκρυνε από τη Γάζα όλους τους Ισραηλινούς εποίκους το 2005-2006 σε τήρηση των συμφωνηθέντων, και σε ανταπόδοση η Χαμάς βομβάρδιζε με ρουκέτες παραμεθόριες πόλεις και κιμπούτς,
3. μιλούν για απαρτχάιντ τη στιγμή που 20.000 Παλαιστίνιοι της Γάζας καθημερινώς έμπαιναν στο Ισραήλ και δούλευαν με μεροκάματα 3 και 4 φορές μεγαλύτερα από αυτά της Γάζας. Μάλιστα, πολλοί από αυτούς τους Παλαιστίνιους βοήθησαν με κάθε τρόπο τους τρομοκράτες της 7ης Οκτωβρίου και τέλος
4. αρνούνται στο Ισραήλ το δικαίωμα να προστατεύει αποτελεσματικά τους πολίτες του σε όποιο σημείο της επικράτειας του και αν διαβιούν.

Προς τι λοιπόν αυτή η προκατάληψη; Προς τι αυτός ο απροκάλυπτος αντισημιτισμός;

Και για να προλάβω την αφελή ένσταση πως κάθε κριτική προς τις πρακτικές του Ισραήλ δεν είναι αντισημιτισμός, λέω πως κάθε υποστήριξη του συνθήματος «από το ποτάμι στη θάλασσα» είναι αντισημιτισμός. Και αυτό το σύνθημα είναι το έμβλημα όλων ανεξαιρέτως των Παλαιστινίων. Για την υλοποίηση αυτού του συνθήματος αγωνίζονται από το 1948.

Η ερμηνεία για αυτήν την προκατάληψη των διάφορων ΜΚΟ και των πολυποίκιλων οργανώσεων εναντίον του Ισραήλ,

βρίσκεται αφ' ενός στις πηγές της χρηματοδότησής τους και αφ' ετέρου στη σχέση στελεχών τους με την Αριστερά. Και οι δύο αιτίες είναι τόσο προφανείς, τόσο κραυγαλέες, που δε χρειάζονται περαιτέρω ανάλυση.

Μάλιστα για την Αριστερά σήμερα εγείρονται ερωτήματα και υπαρξιακής φύσεως. Πώς γίνεται τον 21ο αιώνα να υπερασπίζεται καθεστώτα θεοκρατικά—ολοκληρωτικά που περιφρονούν τα ανθρώπινα δικαιώματα, τις γυναίκες και τους ομοφυλόφιλους; Δικαιωματισμός και θεοκρατία δε συμβαδίζουν. Ίσως, οι διοργανωτές της εκδήλωσης «Παλαιστήνη, από το απαρτχάιντ στην αιματοχυσία» θα μπορούσαν να μας το εξηγήσουν, όπως να μας εξηγήσουν γιατί έχουν δαιμονοποιήσει το μόνο δημοκρατικό κράτος που υπάρχει στη Μ. Ανατολή και περιβάλλεται από εχθρούς που επιζητούν την εξαφάνισή του από τον χάρτη.

Δια ταύτα: η φιλανθρωπία και η αλληλεγγύη δε μπορεί να είναι στρατευμένες, πολύ δε περισσότερο δεν μπορεί να είναι αργυρώνητες.

ΠΗΓΗ: [LIBERAL, 18.1.2024 του Σάκη Μουμτζή.](#)